

РОТАРИ®

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

БРОЙ 7/1997 г.

В БЪЛГАРИЯ

Отлагането -
убиец № 1

Клубен живот

Приемственост

*Професионална
дейност и етика*

„ВИ ДЖИ ЕФ маркетинг и консултации“ ООД

Централен офис: Смолян, тел. 0301/3 23 74, факс 0301/3 29 02, 0799/64 346

Официален дистрибутор за България на:

Полимерно модифицирани битумни хидроизолационни мембрани за покриви на промишлени и административни сгради, за тераси, гаражи, „зелени покриви“, трафопостове, тунели, мостове, подземни обекти и др.

София	тел. (02) 750 320
	GSM 088 530 550
Бургас	тел. (056) 29 182
Плевен	тел. (064) 21 956
Асеновград	тел. (0331) 26 373

БИТУМНИ ХИДРОИЗОЛАЦИОННИ МУШАМИ

София	тел. (02) 750 320
	GSM 088 530 550
Смолян	тел. (0301) 32 374

TEGOLA CANADESE - битумни керемиди за скатни покриви в 7 модела и 25 цвята. Вашият *PRESTIGE™* - битумни керемиди с медно фолио. Всички продукти са защитени с международен сертификат за качество ISO 9001.

Да не забравяме основното: професионалната дейност

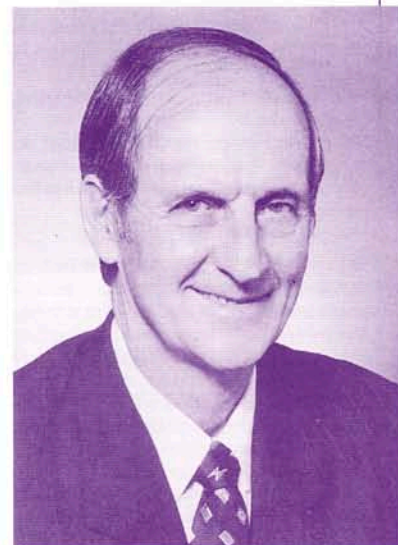
През 1927 г. Пол Харис пише: „Няма по-голямо удовлетворение от това, да знаеш, че твоята професия е най-добрата и ценната за удовлетворяване на основните социални потребности!“

Смятам за необходимо само да уточня, че това не е изказване пред ротарианци, а текстът е взет от журнала на Асоциацията на адвокатите в Чикаго, чийто член е бил и Пол Харис.

Нека тази година в чест на адвоката, основател на нашата организация, издигнем професионалната дейност в ранг на основно средство за служба на обществото. Крайно време е да обърнем поглед именно към професионалната дейност, която в крайна сметка е била и е крайъгълен камък на ротарианството още от създаването на Ротари. В онова време ротарианците са били пример за безкрайна професионална етика и заемали водещи места в упражняваните от тях свободни професии. В последните години обаче интересът към професионалната дейност осезаемо намаля и тя някак остана на заден план. Нека се помъчим да възвърнем на „професията“ блясъка на славата!

Месецът, посветен на професионалната дейност (октомври), е идеалният момент да сторим това. В това отношение вече бяха набелязани някои основни моменти по време на първото събрание на Централния съвет на Ротари за 1997/98 г., които имат за цел да подтикнат Ротари клубовете към:

- подпомагане на Ротари срещи на професионален принцип;
- набиране на нови членове, акцентирайки върху про-

фесионалното занимание;

- професионални срещи на ниво дистрикт и т. н. Но този ангажимент за професионално развитие не трябва да е спорадичен, а целогодишен и постоянен.

Възможностите са много. Например програми за ограмотяване, подпомагане на тези, които избират своя професия, съвместни програми с учебни заведения по подготовката на млади специалисти и пр.

Професионалната дейност е да напътстваме младите към усвояване на неща, които ще им служат по-късно в професиите, които избират. Някои младежи никога не са изпитали радостта от добре свършена работа, не са спечелили нищо със собствен труд. Те не познават удовлетворението от професионалната „завист“ на техни колеги.

Професията е да зачиташ своите работодатели и клиенти, да оставаш верен на професионалната етика, да представиш висококачествен „продукт“ и пр. Влиянието на Ротари трябва да се усеща на работното място, на масата за преговори, между ръководители и служители, навсякъде...

Компетентността и познанията на ротарианците могат да са полезни за всички. И така, нека повторя още веднъж, че като повишим вниманието си към професията, можем по-добре да изградим истинския смисъл на Ротари - в полза на човечеството, на работното място и в обществото.

Глен Кинрос
Президент на РИ 1997/98 г.

Превод: Й. Шишманов

Източник: Le Rotarien, бр. 10/97 г.

Отговорен редактор:

хаджи Йордан Шишманов

Редакционна колегия:

Боян Попов,
журналист — София
Дечко Дечев,
художник — Пловдив

Стоян Цанев,
художник — Бургас

Стефан Денков,
журналист — Варна

Митко Христатиев,
журналист — Стара Загора

Антоний Софев,
художник — Русе

Георги Пампоров,
журналист — Смолян

Славчо Славчев,
художник — Пазарджик

Божидар Стойков,
филолог — Габрово

Николай Стайковски,
художник — Плевен

Георги Мантаров,
журналист — Хасково

Стойко Стоянов,
журналист — Кърджали

Димитър Дуков,
журналист — Добрич

Отговорен секретар:

Петя Манова

Маркетинг и реклама:

Диана Алдинова

Коректор:

Мария Дойкова

Издател:

фирма „Дубъл Н“
Наско Начев

Банкова сметка в левове:
79078098-1000828018
ЦКБ — Пловдив

Адрес:

4000 Пловдив
ул. „Гладстон“ 1
(Дом на техниката)
тел. 032/222 396
факс 032/228 770

Печат:

Печатница „Демис“ — Пловдив

Отлагането - убиец номер едно

Противно на популярните теории не липсата на материали, не реорганизираността, подценяването или малкият бюджет са „убиец номер едно“ на творчеството на работното място днес, а отлагането. Отлагането за утре, за следващата седмица, следващия месец или година е убило повече идеи, нововъведения, подобрения и инициативи, отколкото всички останали причини, взети заедно.

Отлагането е болест, която продължава и се разраства. Тя изсмуква жизнеността на човека, лишава организациите от възможности, краде гохода на хората и причинява преждевременна смърт на кариери. Бавенето е разрушител на творческите идеи, които биха могли да се превърнат в реалност, но остават завинаги фикция поради бездействие. Коварният метод на отлагането е смърт чрез протакане.

За щастие отлагането е „болест“, която може да се лекува успешно, и ефективността на лечението е толкова по-висока, колкото по-точно се спазва предписаният режим. Лечението се състои от две части. Първата изисква да се разберат причините, които лежат в основата на отлагането, така че да можете да ги разпознаете и в себе си. Втората изисква някои относително прости действия от ваша страна, за да излезете от положението и да предотвратите завръщането му.

Защо отлагаме?

Защо ставаме жертви на тази болест? Защо имаме склонност да от-

лагаме толкова често? Защо постоянно оставяме за по-късно - до последния възможен момент обикновено - нещата, които би трябвало да се направят веднага?

Ето сегемте основни причини за отлагането. (Всъщност „извинения“ е по-точната дума.) Разпознаването им е първата стъпка към разрешаването на проблемите в къщи и на работното място.

Причина №1

Страх от успех.

Успехът носи със себе си отговорността да продължаваме да успяваме. За някои от нас това е твърде висока цена. Следователно колкото повече протакане, толкова по-малък е шансът за успех и толкова по-отдалечена вероятността да се изправим срещу тежката отговорност да бъдем успешни. В този контекст отлагането става начин за избягване на всяка персонална отговорност за оползотворяването на вашето време и талант.

Причина №2

Страх от провал.

Мисълта за успех може да бъде смущаваща, но мисълта за провал може да бъде смазваща. Провалът причинява загуба на самочувствието, удар по егото, с който малко хора се справят успешно. Отлагането ни пази от провали по простата причина, че не е възможно да се провалим в нещо, което всъщност не сме се и опитвали да правим.

Причина №3

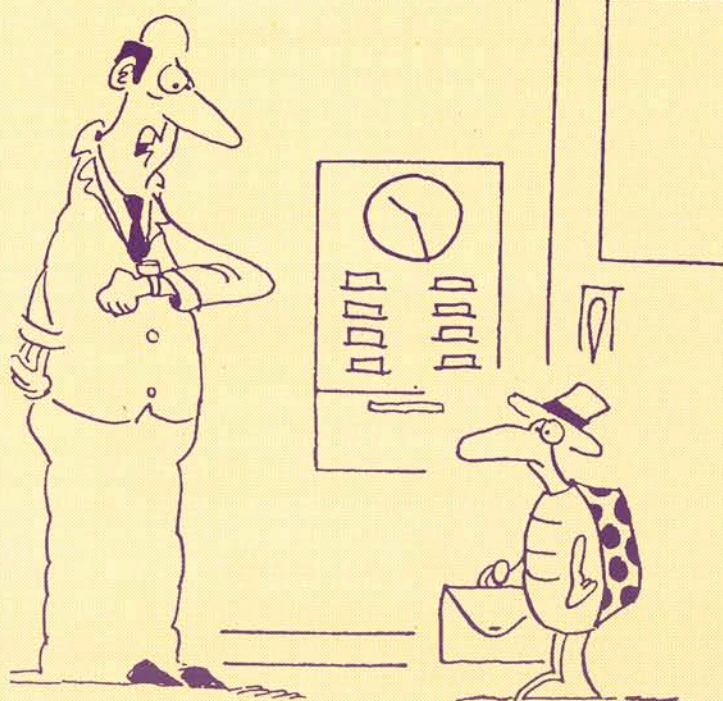
Високо ниво на разочарования.

Когато една задача е твърде трудна, сложна или объркана, изкушението да я отложим е необикновено силно. Често чувстваме, че една работа ще се провали и ще ни разочарова, така че защо да започваме? По такъв начин усещането за възможна болка или дискомфорт води до отлагане на проблема за по-късно (или може би никога).

Причина №4

Неправилни приоритети.

Когато не знаете с какво да започнете, е лесно първо да свършите втората или третата задача и да оставите първата да се грижи сама за себе си. Освен това всички знаем, че обикновено второстепенните неща са доста по-забавни. Те не са толкова трудни, объркващи и натоварващи. За съжаление те не са и толкова полезни и доходни. Неправилното определяне на приоритетите ни позволява да прекарваме времето си приятно, ангажирани, но без да постигаме нищо значимо.

Отново закъсняващ, а, Петров?

Причина №5

Лошо разпределение на времето.

Подценяването на времето, необходимо за свършването на определена работа, води до отлагане, защото задачата се схваща като нещо, което ще отнеме малко време и може да бъде свършено по-късно - навяваме се. Надценяването също оказва влияние за отлагането поради чувството, че работата ще отнеме твърде много време. Така никога няма да има достатъчно време да се свърши работата. С други думи, нищо няма да бъде свършено, защото нищо не е било започвано.

Причина №6

Липса на мотивация.

Често ние отлагаме поради липса на мотивация да изразходваме необходимата енергия. Може би очакваният резултат е твърде малък, изразходваната енергия изглежда твърде голяма или просто ние не искаме да свършим работата. Крайният резултат? Проектът никога не се осъществява, ако не се заемем с него на първо място. Когато липсва мотивация, резултатът също отсъства.

Причина №7

Перфекционизъм.

Нуждата да правим нещата повече от добре, повече от правилно или подчертано - идеята за перфекционизъм е още един вид спирачка. Перфекционистът, който отлага, страда от рядък случай на парализа от анализа. Винаги се нуждае от повече данни, за да вземе подходящото решение, винаги се нуждае от повече време, за да изпълни идеалното действие, перфекционистът винаги чака точно подходящия момент, преди да направи нещо. Тъй като това време никога не идва, задачата постоянно се отлага. Отлагането печели отново.

Това бяха главните причини за

отлагането, но идентифицирането на това, което създава проблема, е само първата стъпка към нашата лечебна програма. Сега **да обърнем внимание на самото лечение.**

Стъпка 1

Разпознайте проблема.

Когато отлагате, разберете, че го правите, и го признайте на себе си. Не се опитвайте да преосмисляте. Не скривайте проблема. Накарайте себе си да направите нещо, за да разрушите този модел на поведение.

Стъпка 2

Разберете причините.

Веднъж разбрали, че отлагате, започнете се запитвате защо отбягвате действието? Причините ви основателни ли са, или просто извинение? Поради страх от успех ли се бавите, или поради страх от провал? Мотивация ли ви липсва, или бъркате приоритетите? Има вероятност да отлагате поради някакви различни лично ваши причини. Ако е така, разберете, че това са извинения, не причини. Захвърлете ги и се захващайте на работа!

Стъпка 3

Не се чувствайте виновен.

Когато отлагате по сериозна причина, не се чувствайте виновен. Има случаи - разбира се, не толкова често, колкото ни се иска, когато отлагането е необходимо. Когато трябва да свършите две работи и отложите едната, не се обвинявайте.

Чувствайки се безпричинно виновен, просто усложняваме нещата.

Стъпка 4

Спазвайте приоритета.

Отделяйте наистина важните неща от ежедневните тривиални проблеми, които могат да почакаат. Не поставяйте второстепенните задачи на първо място. Решете какво и кога трябва да бъде направено.

Стъпка 5

Не се подценявайте.

Никога не подценявайте таланта и способностите си, когато се страхувате да поемете задача. Това може да доведе до негативна нагласа, която гарантирано довежда до отлагане и по-малко положителни резултати. Вие винаги сте способни да направите повече, отколкото си мислите. Дори да се провалите в отделна задача, не оставайте това да ви бъде извинение да отложите следващата. Не мислете негативно за провала си, а просто опитайте отново и отново, докато успеете.

Стъпка 6

Направете първо трудното.

Трудната задача не става по-лесна, по-малко объркана или по-приятна само защото сте я оставили за после. Много работи стават толкова потрудни, колкото по-дълго ги отлагате. Като направите първо най-сложната задача, всъщност тя ви се маха от главата - така останалите „леки“ неща стават дори още по-приятни.

Стъпка 7

Възнаграждавайте се.

Когато успешно сте завършили една задача - наградете себе си. „Потложете“ нещата за малко, ако смятате, че това е подходяща награда. Направете нещо само за удоволствие. Потупайте се по гърба за точно изпълнената трудна и отегчителна работа. Неприятните задачи няма да ви се струват толкова ужасни за бъдеще, ако сте се възнаградили за доброто изпълнение сега.

Отлагане? Няма съмнение - това е убиец номер едно на продуктивността. Но това може да бъде излекувано. В крайна сметка отлагането е лош навик и като всички лоши навици то може да бъде заменено от добър навик - действието.

Ротари клуб - София

Флаговете са спуснати. Звучи химнът на България.

Г-н Рачо Коссов произнася тържествено слово при освещаването на „Корубата на вдовицата“

Новата ротарианска година започна с нов ритуал на клубните срещи. Според традицията камбанният звън оповестява началото. Следва минута тишина. Всеки нов ротарианец на ум казва своята молитва. И идва новият ритуал. Националният флаг и ротарианското знаме са навити и привързани с панделки. Председателстващият поканва по един човек към всяко знаме. Родното знаме има честта да спусне член на клуба, а ротарианското - гост, чужденец или дипломат ротарианец. Паралелно с това химнът на Република България оглася залата. Скромно и тържествено.

Гостите и ротарианците гордо почитат спускането на флаговете и изпълнението на националния химн. Верен на ротарианските идеи, Антал Дистл - съветник в посолството на Унгария у нас, гари фотоапарат. Снимките запечатват тържествените моменти и една след друга влизат в клубния албум.

На 4 август 1997 г. сенъор активният член Рачо Коссов освети „Корубата на вдовицата“ и пусна в нея от свое име и от името на гърцера си първите дарения. Корубата е гървена кутия с капак във формата на куб. Тя всеки понеделник обикаля около масите. Ротарианците я почитат и всяко отваряне на капака ѝ привлича нови и нови доброволци.

Но не всичко е ново. Традициите си остават. Секретарят Симеон Кондов информира приятелите ротарианци за вътрешната и международната поща. Гостите и лекторите имат гумата. След благодарствени слова или лекция срещата продължава с обяд и гружески разговори между приятелите. Най-тържествен за дипломатите или чужденците ротарианци е денят на тяхното отпътуване от България. Председателят на Съвета на директорите на клуба или председателстващият връчва флагчето на РК - София, и плакет за спомен. Развълнуваният чужденец отнася в своята родина, в своя клуб и най-вече в сърцето си част от софийския клуб и много уважение и любов от българските ротарианци. След месец получава и снимките.

Традиция и приятелство.

Г-н Евгени Милчев връчва плакета за спомен на г-н Ханс Трауман - секретар в посолството на Германия

Среща на Панагиотис Тзумас - дистрикт гуверньор на Дистрикт 2480, с ротарианците от София

Приятели ротарианци,

Всички ние, новите кадри, заедно с другите ротарианци имаме задължението да започнем с нови усилия. Тези наши усилия трябва да се базират на принципите и целите на Ротари, но и върху опита на всички, които го ръководиха до днес. Това е силата на Ротари. Всяка нова година, всеки нов управителен съвет да не променя това, което е било постигнато досега, а да го допълва и да го обогатява. Това трябва да направим и ние. Трябва да попълним с нашите усилия и дейност, с нашия камък, този световен ротариански строеж.

Но за да се постигне това, трябва да работим, трябва да се потрудим, трябва да пожертваме време и в някои случаи ще трябва да отпуснем и парични средства. Но за всички наши усилия ще трябва да активизираме сърцето и чувствата си. Това ще ви доведе до правилен избор на нашите цели да погледнем от правилна гледна точка проблемите и нуждите на нашето общество.

Драги приятели, днес по всички краища на света съществуват проблеми. Много и разнообразни проблеми, които въпреки напредъка на обществото продължават да съществуват. Всички знаем, че по много места по света има мизерия и глад. По други места - безработица, на други места наркотиците убиват главно млади хора и алкохолизмът унищожава хора и семейства.

Всяко място, всеки град, всяко общество има своите проблеми. За социалните проблеми на всеки район, за нашите проблеми ни приканва президентът на международния Ротари да заработим с девиза на годината: „Ротари се грижи - докажи го!“ (Show Rotary Cares)

Това ви приканвам да направите и вие.

Да изследвате и да проучите проблемите, които съществуват във вашия район, във вашето общество и да изберете онези, които възможностите ви позволяват, за да помогнете за преодоляването им. Поканвам ви да се опитате да се доближите по всякакъв начин до тези, които имат нужда от вас.

Всички знаем, че възможностите на Ротари, а така също и нашите не са неограничени. Невъзможно е да разрешим всички проблеми на обществото. Много от тях са по-големи от възможностите ни. Това обаче не трябва да ни обезсърчава и да ни кара да спрем да полагаме усилия. Защото много пъти не е важно колко голяма е помощта, която ще предложим, а начинът, по който става това.

Затова ви приканвам да обединим нашите сърца, сърцата на 1 200 000 ротарианци от цял свят, и да се опитаме колкото силите ни позволяват да изградим един по-добър свят, едно по-добро общество.

Вършвайки, искам да ви приканая да предлагате всяка помощ и всеки принос с любов и от сърце.

Защото само тогава вашето дело ще бъде ротарианско и само тогава ще почувствате същата радост и удоволствие, които изпитват онези, които приемат помощта ви.

Тази радост, която ще почувствате, ще бъде и единствената най-голяма радост и лична печалба от Ротари.

Пожелавам на всички успешна ротарианска година и ви благодаря за приятелството, което изразявате към мен и моите сътрудници.

Г-н Тзумас
върчва знамето
на новата
ротарианска
година на г-н
Румен Христов -
президент на
РК - София

Гости и домакини обсъждат новите инициативи

Възпитание, което невротизира

(Откъс от беседата, четена в клуба в София на 18 юли 1940 г.)

Д-р Христо Петров

Така поставен, проблемът може да се стори странен на мнозина. Какво общо има между възпитанието и невротизацията: едното е предмет на нормалната психология и педагогията, а другото - на психиатрията.

Ако се вникне обаче в същността на въпроса, ще се убедим, че едва ли има неща, по-близки по своето естество. Безспорно един от най-съществените белези на възпитанието е: ограничаване свободата на личността, насочването на инстинктите, влеченията, постъпките в определен път, който много често се сблъсква с техните първични насоки, път, който изисква отказване от много неща, към които се стреми първичната, виталната личност на индивида - в полза на общото ограничаване на личната свобода, на личния интерес, свързване безпрепятственото проявление на основния инстинкт - на себезапазването - в полза на общността - тружен път, който изисква големи усилия от страна на личността и който подлага на значително напрежение психонервната организация на индивида.

Като че ли съществува една постоянна зона на конфликти: между неограниченото и произволното действие, между естествената природа и културата, между виталната личност и обществената такава, между аз-а и един свърхаз - семейната, училищната, професионалната, гържавната и национална общност. Възпитанието се стреми да премахне именно тази зона на конфликти и това стремление в своята същност е претоварване на психо-нервната организация. При недостатъчна устойчивост на последната се явяват невротите в най-общ смисъл на думата. Следователно възпитанието, най-съ-

щественият белег, на който е морализирането на отделната личност, превръщането на егоистичния аз в един обществен аз, по своето естество може да бъде невротизиращ фактор.

Всекидневното наблюдение на най-обикновените проявления на децата и родителите в семейната среда показва истинността на казаното. В семейства, където има две деца, едното с няколко години по-голямо от другото, ние сме свидетели на някои наглед обикновени случки, които обаче разкриват ясно истинската същност на възпитателния процес. При неизбежните конфликти между по-голямото и по-малко дете последното постоянно чува от родителите си гumi като следните: „отстъпи, ти си по-голям, ти си по-умен, братчето ти е глупаво още, то не разбира“ и т. н. „Отстъпи, ти си по-голям, по-умен“ - това са гумите, които чува постоянно по-голямото дете. Веднъж ние бяхме свидетели как едно такова дете отговори на майка си, която го погъкнаше да се храни, за да станел по-голям: „Не искам да ставам голям, искам да си остана детенце.“ В тези наглед малозначни случки и гumi се крие цялата същност на възпитанието: ограничения, които то налага на инстинктивно-афективните потребности на детето, отказ от тях, като се прави апел към разума и други спирачки (по-висши регулаторни механизми) в психиката - процес, който в основата си е неприятен и води към недоволствени преживявания. Тук се корени източникът на известни чувства на противопоставяне, да не кажем омраза, спрямо родителите, които като че ли се таят в психиката на всекиго, чувства, които предават една амбивалентност в отношенията спрямо родителите, от които ге-

мето постоянно чува цитираните гуми. Тази истина е интуитивно схваната от Пърл Бък, която в романа си „Гордо сърце“ казва: „децата естествено мразят родителите си“. (А най-добрите практични психолози, както е известно, са поетите и писателите.)

Познаването на тези факти има голямо значение за провеждането на възпитателния процес. Детската природа се бунтува спрямо възпитателните мерки. Това е естествено, стига да не надминава известни граници. Тя се бунтува спрямо родителите. У детето като че ли има една естествена склонност към негативизъм, към противопоставяне, често пъти съвършено безсмислени. Това може би е необходимо за развиване на индивидуалността, за оформяне на личността на детето: чрез противопоставяне спрямо личността на другите, се постига утвърждаване на собствената личност.

В светлината на тези мисли, струва ми се, изпъква едно основно правило, което трябва да се спазва при провеждане на възпитанието на децата: възпитателните мерки да не бъдат прекалени. Тогава резултатите ще бъдат обратни на очакваното: прекаленото ограничаване свободата на естествените проявления на детската личност и природа налага, от една страна, прекомерни изисквания към психо-нервната организация на детето (което лесно може да има за последствие и болестни разстройства). От друга страна, спъва развитието на детската природа и личност, а също така е източник за засилване на съществуващото, даже в нормално състояние, леко амбивалентно афективно отношение спрямо родителите, което от друга страна пък ще направи по-трудно прилагането на възпитателните мерки.

Тъкмо в тази грешка често изпадат модерните майки и бащи, които злоупотребяват със своите прекалени възпитателни грижи и с това постоянно травмират психиката на децата и ги невротизират. Прекалените възпитателни грижи изострят естествения бунт на детската, респективно човешка природа против възпитателните мерки, които почват да се чувстват като на-

силуе. А нищо не се понася по-зле от насилието. Има два вида зависимост, говори Жан-Жак Русо в книгата си „Емил“: зависимост от нещата, която произтича от природата, и зависимост от човека, която произтича от човешкото естество. Понеже в зависимостта от нещата няма никакъв морал, тя не накърнява нашата свобода и не поражда пороци. А тъй като зависимостта от хората е безразборна, тя поражда всички пороци. Дръжте детето само в зависимост от нещата; не противопоставяйте на желанията му нищо друго освен физически пречки или наказания, които произтичат от самите постъпки. И действително човек много лесно се примирява с нещастия, които произлизат от силите, стоящи над нас и които са непреодолими (напр. земетресения, наводнения, война и т. н.), но не може да понесе ни най-малкото накърняване или ощетяване, когато то идва от друг човек, особено близък. Значи истинското изкуство при провеждането на възпитанието, което по своето естество е ограничено на индивидуалната свобода, на инстинктивните проявления, е да се намери златната среда между двете крайности: осигуряване на свободното и неспънато проявление на дълбоките жизнени слоеве на личността и същевременно тяхното ограничаване, развиване на задръжки.

С това попагаме в самата същност на възпитанието, чиято интимна цел е да оформи по възможност по най-добър начин дейното начало у човека - волята. По своето естество последната се изразява не само в неспънати от нищо действия, а и в упорядняването на задръжачи влияния върху някои инстинктивни стремежи. Напълно безпрепятственото превръщане на последните в действия, често пъти свидетелства не за силна, а тъкмо обратното - за слаба воля. В такъв случай говорим за импулсивност на действията, която представлява слабост

Четиристранен тест за онова, което мислим, казваме или правим

1. Това ли е истината?
2. Справедливо ли е спрямо всички, които засяга?
3. Ще създаде ли това добронамереност и по-добри приятелства?
4. Ще бъде ли от полза за всички, които засяга?

прекалени задръжки при възпитателния процес е в състояние да отслаби волята, да загуши гейното начало на човешката личност и затова трябва да се отбягва.

Най-важният стимул за оформяне на волята, която е главната цел на възпитанието, е способността за самостоятелно преодоляване на препятствията. Това способства за развитието на самостоятелност у децата, а без такава няма характер. Тъкмо това често липсва при съвременното, наречено от нас невротизиращо възпитание. Модерните майки и бащи често пъти сами невротични и хипохондрици, имащи фанатичен и болезнен страх от болести и болка, желаяйки да избегнат всякакви вреди за здравето на своите деца и отклонявайки от тях всяка болка, правят от децата си също така невротични и хипохондрици, планомерно насаждайки и вкоренявайки в тях чувството на страх. Желаяйки да избегнат всякаква болка и страдание в своите деца, те се стремят да ги поставят едва ли не под стъклен калпак, заблуждавайки се, че по такъв начин ще им спестят изобщо страданието, с което е свързан неизбежно животът. А прекомерният страх е фактор, който се отразява крайно вредно не само върху психиката, но и върху физиката на детето. Ако на чувството на страх може да се погледне като на една хипертрофия на инстинкта на самозапазване, то съществуването му в прекомерна степен ще означава и развиване на прекомерна себичност. Същевременно чувството на страх се отразява вредно върху волята, като намалява нейната сила.

В края на краищата страхът е свързан винаги с нерешителност, колебливост, избягване на действието поради опасения за евентуално лош изход. А тъкмо това правят по-голяма част от модерните майки, които просто оковават децата си в своите прекалени невротично-болестни грижи: не прави това, не прави онова, не се качвай, защото ще паднеш, не скачай ще се нараниш, не върви там, ще паднеш, не се провирай ще се убогеш и т. н. И в резултат у детето се развива страх от действие. Това отива толкова надалеч, че му пречи да опознае

както трябва природната действителност. Желанието да се спести на всяка цена болка за детето има съвсем обратни последици. Защото няма по-голям и по-добър естествено възпитателен фактор от болката. Нейната убедителност е несравнено по-голяма от тази на гумите. Тя действа направо върху най-дълбоките слоеве на човешката личност, тя показва по непосредствен начин кое е позволено и кое не; тя поставя една естествена и безапелационна граница на прекомерните и непозволявани действия, които се натъкват на пречките на околната среда.

„Аз не само няма да предпазвам от наранявания Емил, а напротив ще ми бъде криво, ако той никога не се нарани и обратно - без да е опознал страданието“, говори Жан Жак Русо. „Пръчката е излязла от рая“, казва една наша хубава поговорка. Изпитвайки болка, детето по-добре от всякакъв друг начин ще научи докъде могат да се простират неговите действия. Освен това то ще получи и една тренировка, ако мога така да се изразя, спрямо болката. А това е нещо много необходимо. Човек трябва да се научи да понася болката, защото тя е неизбежна в живота и когато и да е, ще трябва да я изпита. По-добре е той постепенно да привикне да я понася смело и мъжествено, за да може по този начин по-добре да преодолява мъчнотииите, които ще му се изпречат. Иначе ще се развие свръхчувствителност спрямо болката - състояние, което струва скъпо. Не напразно свръхчувствителността, непонасянето на болката, се смята за един от съществениите белези на психопатията, на болестната психика, която каквото и да се изтъква, все пак намалява жизнената приспособимост.

В това отношение модерните майки вършат най-често обратното: своя прекален невротичен страх от всякаква болка те пренасят и върху детето, което в своето естествено състояние е склонно да понася без много болезнени реакции болката.

Д-р Христо Петров
сп. „Ротари в България“
(бр. 7/1940 г.)

Чартираните Ротари клубове в България

Ротари интернешънъл — Дистрикт 2480

Зам.-дистрикт гуверньор за България

1124 София, ул. „Иван Асен“ 86-А

Калчо Хинов - тел./факс 02/ 946 10 84, 946 10 85

Представител на РИ по програмата „Полио Плюс“ за България

Стефан Аладжов - тел. 056/41 762, факс 056/42 826

Представител на Дистрикт 2480 по програмата „Младежки обмен“ за България - Пловдив

Атанас Чаушев — 032/625 491, факс 032/620 856

7. Ротари клуб - Смолян

Президент - Георги Иванов, тел. 0301/22 840

Секретар - Иво Царев, тел. 0301/28 758

Седмична среща: понеделник от 18.00 ч.,
хотел „Смолян“

Адрес: Смолян 4700, бул. „България“ № 3, п. к. 124,
тел. 0301/21 187, факс 0301/28 854

8. Ротари клуб - Пазарджик

Президент - Славчо Славчев, тел. 034/27 316

Секретар - Михаил Опълченски, тел. 034/26 276

Седмична среща: сряда, 18.00 ч., хотел „Елбрус“

Адрес: Пазарджик 4400, пл. „К. Величков“ 2,
клуб-ресторант, тел. 034/24 532, факс 034/32 037

9. Ротари клуб - Габрово

Президент - Стефан Стефанов, тел. 066/26 537

Секретар - Иван Шумков, тел. 066/ 61 393, 43 366

Седмична среща: вторник, 18.00 ч., хотел „Балкан“
Адрес: Габрово 5300, п. к. 614, тел. 066/42 120,
факс 066/42 132

10. Ротари клуб - Плевен

Президент - Цветан Анков, тел. 064/801 909

Секретар - Искрен Йотов, тел. 064/801 507

Седмична среща: вторник от 18.00 ч.,
ресторант „Централ“

Адрес: Плевен 5800, ул. „Цар Симеон“ 22-В,
тел. 064/801 507, факс 064/800 281

11. Ротари клуб - Хасково

Президент - д-р Любен Атанасов,

тел. 038/23 875, 32 081/втр. 241,240

Секретар - Красимир Кръстев

Седмична сбирка: понеделник, 18 ч., хотел „Аида“

Адрес: Хасково 6300, ул. „Ст. Стамболов“ 27, ап. 37
тел. 038/33 875, факс 032/33 838

12. Ротари клуб - Кърджали

Президент - Димитър Милев, тел. 0361/24 831

Секретар - инж. Георги Башков, тел. 0361/26 433

Седмична сбирка: понеделник, 18.00 ч.,
х-л „Арпезос“

Адрес: Кърджали 6600, ул. „Републиканска“ 46,
хотел „Арпезос“, тел./факс 0361/23 313, 28 825,
25 511, 26 433

13. Ротари клуб - Добрич

Президент - д-р Николай Колев, тел. 058/22 858

Секретар - Георги Коларов, тел. 058/22 341

Седмична сбирка: понеделник, 18.00 ч.,
хотел „България“

Адрес: Добрич 9000, ул. „Независимост“ 2,
Донко Марев, факс 058/25 419

1. Ротари клуб - София

Президент - Румен Христов, тел. 02/838 31 85,
факс 981 67 57

Секретар - Симеон Кондов, тел. 02/464 829

Седмична среща: понеделник от 13.00 ч.

в хотел „София“, пл. „Народно събрание“ 4

Адрес: София 1505, ул. „Г. Пеячевич“ 43,
тел. 02/464 930, факс 02/464 829

2. Ротари клуб - Пловдив

Президент - Дечко Дечев, тел./факс 032/551 998

Секретар - Борис Калинов, тел. 032/224 243, 222 831

Седмична среща: четвъртък от 18.30 ч. в парк-хотел
„Санкт Петербург“

Адрес: Пловдив 4000, хотел „Санкт Петербург“,
тел. 032/555 023, факс 032/551 830

3. Ротари клуб - Бургас

Президент - арх. Константин Коцев, тел. 056/41 763

Секретар - Явор Михов, тел. 056/44 811

Седмична среща: понеделник от 18.00 ч.,
хотел „България“

Адрес: Бургас 8000, ЖК „Лазур“ 37, вх. Б, ет. 1,
тел. 056/44 811

4. Ротари клуб - Варна

Президент - д-р Борис Корновски, тел. 052/253 195

Секретар - Валентин Йосифов, тел. 052/362 762

Седмична среща: понеделник, от 18.30 ч.,

Фестивален комплекс

Адрес: Варна 9000, ул. „Княз Борис I“ 65, ет. 3,
„Варна Принт“, тел. 052/603 573, факс 052/361 087

5. Ротари клуб - Стара Загора

Президент - Георги Петров, тел. 042/868 011

Секретар - Марин Добрев, 042/22 380, 22 843

Седмична среща: понеделник от 18.00 ч.,

Синдикален дом

Адрес: Стара Загора 6000, ул. „Цар Симеон Велики“
108-А, тел. 042/868 011, факс 042/23 635

6. Ротари клуб - Русе

Президент - Светозар Панайотов, тел. 082/237 402

Секретар - Стоян Брезовски, тел. 082/276 196

Седмична среща: понеделник от 19.00 ч.,

ресторант „Потсдам“

Адрес: Русе 7000, ул. „Петко Д. Петков“ 21, п. к. 32
тел. 082/235 796, 229 710, факс 082/27 61 96

Ротаракт и привиез клубове в България

Ротаракт клуб - София

Президент - Николай Ганчев, тел. 02/317 334
Секретар - Никола Шерлетов, тел. 02/545 013,
545 026

Седмична сбирка: понеделник, от 18.30 ч.,
Парти клуб

Адрес: София 1000, бул. „В. Левски“ 3, Парти клуб

Ротаракт клуб - Пловдив

Президент - Анастас Вълков, дом. тел. 032/273 003,
238 328

Секретар - Гергана Толева, дом. тел. 032/268 992

Седмична сбирка: сряда, от 19.00 ч.,
хотел „Санкт Петербург“ - Бизнесклуб

Адрес: Пловдив 4000, тел./факс 032/228 770

Ротари клуб - Казанлък

Президент - Илиан Дончев, тел. 0431/22 166

Секретар - Денко Денков

Адрес: 6100 Казанлък, пл. „Севтополис“ 2, ф. 22 153

Ротари клуб - Свищов

Президент - Димитър Коев, тел./факс 0631/44 196

Секретар - Евгени Макавеев, тел. 0631/96 329/203

Седмична сбирка: четвъртък, 19 ч., хотел „Академия“

Адрес: 5250 Свищов, п. к. 163, тел./факс 0631/22 315

Ротаракт клуб - Варна

Президент - Александър Александров,
тел. 052/600 778, дом. тел. 231 761

Секретар - Жулиан Начев, тел. 052/601 262,
601 263

Седмична сбирка: вторник, 18.30 ч., Фестивален
и конгресен център, бул. „Сливница“ 2, зала № 7

Ротари клуб - Ямбол

Президент - Юрий Чобаников, тел. 046/28 005, 31 027

Секретар - Любомир Котев, тел. 046/22 126

Адрес: 8600 Ямбол, п. к. 86

Ротари клуб - Благоевград

Президент - Любим Пранжев, тел. 073/20 724

Седмична сбирка: четвъртък, 12.30 ч.,
р-т „Цезарис“

Адрес: 2700 Благоевград, пл. „Македония“ 1, банка
„Хеброс“ - г-н Яни Владиков, тел. 073/36 011,
25 001

PIRELLI

Смолян тел. (0301) 32 374
София тел. (02) 963 30 60
Пловдив тел. (032) 640 805

**Бутонни и гладки подови
и стълбищни настилки
и аксесоари с характеристики за**

Негоримост	(DIN) 4102, ASTM E2048)
Антистатичност	(DIN 54345)
Нехлъзгащи	(ISO 5904, ASTM 2047-82)
Нетоксични	(ÖNORM S 2100)
Шумопоглъщащи	до 16 dB

Vitrolan®

**Строителни продукти
от фибростъкло:
ъглови рабици, рабицови
ленти за обработка
на пукнатини и фуги,
тапети, облицовки и др.**

Смолян	тел. (0301) 32 374
Пловдив	тел. (032) 640 805
Бургас	тел. (056) 29 182
Асеновград	тел. (0331) 26 373

**Спортни шапки с бродирана емблема
на Ротари интернешънъл и Ротаракт**

*Размери
за всички
глави*

Цена на едро (над 10 бр.) - 3\$

За спорт и отдих

Тениски със знака на РИ
Бели без джоб - 4\$
Цветни с джоб - 5\$

*Размери за всички
ротарианци
(S, M, L, XL, XXL)*

За поръчки:
тел. 032/ 222 396 (след 1 януари 1998 г. - тел. 032/ 622 396)

ISSN 1310-750X